

Hortulus Biblico-Moralis Et Asceticus

Pappus von Tratzberg, Franz

Ulm, 1725

Doctrina 1. Desumpta ex cap. 2. & 6. libri 1. Paralimpomenon, in quo describitur Index filiorum David, & fit repetita mentio petitæ aquæ ex Cysterna Bethlehem. Zelus Azariæ. Notandum autem Lectori: ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61252)

FASCICULUS XLIX.

Doctrinarum Moralium & Asceticarum.

Doctrina I.

Desumpta ex cap. 2. & 6. libri I. Paralipomenon, in quo describitur Index filiorum David, & fit repetita mentio petita aqua ex Cysterna Bethlehem. Zelus Azaria. Notandum autem Lectori: in his duobus libris tantum ex illis capitibus moralia seligi, quae praecedentia non tam fuse repetunt, ut alio faciunt.

Considera I. **E**T admirare Davidis verba, jam semel in praecedentibus in admirationem ducta, vñ quorum ipse cap. N. 326.
2. v. 17. hujus libri tam avidè desiderat aquam frigidam ex cisterna Bethlehem, dicens: *ò si quis mihi daret aquam de cisterna Bethlehem, quae est in porta! nunquid enim nullibi reperire erat aquas, sedandæ siti aptas? verum admirationi nostræ & dubiæ quæstioni, morale responsum petenti, clarâ solutione occurrit Hugo Cardin. in Matth. 5. c. dicens: hæc est cisterna Bethlehem, cuius aquas desiderat verus David &c. verus David Christus est, nullas magis sitiens aquas, quam quæ ex profunda contriti pectoris cisterna per oculorum vascula extrahuntur: quid enim in Domo Pharisei accumbenti sitim sedaverat? nunquid pocula optimò phalernò impleta? quid quæso divinæ temperantiæ cum poculis? soli oculi amaris madentes lacrymâ hi sunt, qui sitim ejus restrinxere. Quando pœnitens, & ad pedes abjecta mulier cœpit lacrymâ rigare Christum, cœpit illicò salutis humanæ avidissima sitis compesci. Salvator noster Matth. 18. protestatur: nisi efficiamini sicut parvuli, non intrabitis Regnum Cœlorum. Sed quid aliud parvulorum est, quàm minante patre, virgas monstrante matre, nutrice lac negante ad lacrymas recurrere, ut iisdem emolliant iratos sibi. Pulcherrimè ad propositum nostrum asserit Petrus celsc. c. 12. de pane lug. demergit lacrima populum, Judicis intentata ira humili ausu flectit minas, vibratas evaginat acies, erecta jam resupinat supplicia. exundantes irrorat flammâs, persundit de silice aquas, emollit aspera, humectat arida, sterilia facunt.*

Kk k

fecundat, sordida lavat suscitatur emortua, reserat clausa, portas refringit Inferni. Quid plura? vincit invincibilem, ligat omnipotentem, naufragium est vitiorum portusque naufragantium, filium Dei ad nos inclinat. Ad hunc fontem lacrymarum Adam confugit in exilio, Noë in diluvio, Populus in deserto, Ezechias in lecto, Job in sterquilino. Ad hanc cisternam contulit se David post adulterium, Petrus post negationem, latro post perpetratas cædes. Ad eandem & tu Christiane Lector confugas, ut Christo vero Davidi, tuam salutem avidissimè sitienti, acceptum deferas haustum, & quem tremendum aliquando perhorrescis Judicem, hõc liquore emollias.

N. 327. *Considera 2.* Quòd etsi Antecessores plurimos numeraverit Azarias, Sacerdotali Ministeriò sanctos in Templò, nullum tamen ex iis tam speciosò præconiò condecoraverit S. Scriptura, de illo solo asserens citatò cap. *Ipsè est, qui Sacerdotiò Dei sanctus est in Domo, quam edificavit Salomon in Jerusalem.* Videtur autem hoc Encomium ea de causa præmeritis esse, quòd divinò instigatus zelò Oziam Regem sacerdotali officio se temerè intrudentem reprehendere non sit veritus. Ita plane veri Superioris & Sacerdotis nomen sine omine portat, qui humanò terretur respectu; ut taceat crimina Principum & plebis. Præviderat Christus Dominus: discipulos suos totò animò fore consternandos, si abitum suum eis intimaret, brevè instituendum; attamen talì respectu nequaquam motus, candidè dixit Joan. 16. *ego veritatem dico vobis, expedit vobis, ut ego vadam.* Haud dubiè præoverat Joannes Baptista, Herodiana Aulæ furorem in se fore provocandum, si suò functurus officio argueret Herodem, sed isthòc motivò nequaquam absteritus exclamat: *non licet tibi habere uxorem fratris tui &c.* Quid aliud præmii locò sperare poterat S. Thomas Cantuariens. Episcopus, olim Angliæ Cancellarius, quàm carceres & tormenta, quin & mortem ipsam; si Regi, Ecclesiasticæ libertatis inimico, scelus rigidis exprobraret verbis? at nullò terrore regis Majestatis libertas sacerdotalis linguæ comprimi potuit, ut taceret, nullatenus tacenda. *Quisquis leges tuendas suscepisti, timorem omnem ex animo pelle,* ait S. Greg. advers. mulieres se ambitiosè ornantes: *omnis enim, cui legum cura mandata est, metu vacare debet.* Christiane Superior, qui aliorum curam spiritualem suscepisti, ne aliquando exclamare cogaris; *va, mihi, quia tacui!* Isaie 6. *clama, ne cesses, quasi tuba exalta vocem tuam, annuntians credito tibi populo scelera eorum &c.* Satius utique est, disgratiam hominum, quàm aternæ salutis jacturam subire.

Doctri-